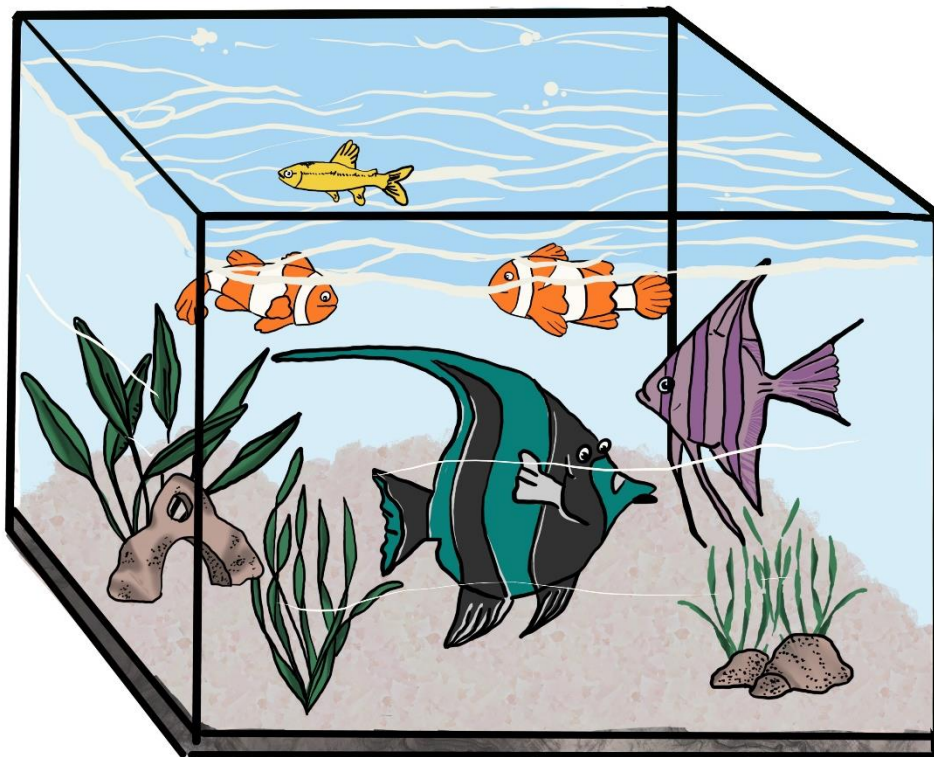

Heks 123

De tweede slaapkamer

Naar een idee van Tom Torfs & Katleen Vanherp

Auteur: Annelise Nauwelaerts

Tekeningen:

Concept: Tom Torfs

Illustrator: Faranak Eskandary

Eéntweedrie staat terug op de gang en gaat verder op ontdekking. Eens voorbij het oranje gordijn van de tweede kamer, hoort ze het geluid van het watergordijn tegen de muur. Over heel de breedte van de muur stromen fijne waterstralen die langzaam van kleur veranderen: roze, blauw, groen, oranje, In het midden staat een rond bed dat heel veel plaats inneemt.

"Ooooooh wat een mooie kamer!"

Ze kijkt verwonderd naar Aai, maar die blijft stokstijf aan de deur staan!!

"Aai?"

Hij beweegt niet meer, zijn ogen staan wijd open gesperd.

"Wat scheelt er, vriend?"

Maar Aai lijkt haar niet te horen.

"Je kijkt zo bang? Wat is er?"

Aai staart voor zich uit. Eéntweedrie volgt zijn blik en ze ziet op een tafel, onder het raam, een groot aquarium staan, gevuld met tropische vissen. Naast de waterbak ziet ze waar Aai zo bang voor is:

Een grote zilverreiger!

Ze stapt erop af. Eéntweedrie is niet bang van grote vogels. Maar voor alle zekerheid maakt ze grommende geluiden en klapwiekende bewegingen met haar armen, om hem weg te jagen. Ook de reiger blijft roerloos voor zich uitstaren. Zijn blik lost bange Aai geen seconde.

"HOKUS POKUS TIER LAN TIJN, lelijke reiger, VERDWIJN!"

"Huh?"

"Was ik dat?"

Aai komt terug in beweging en kijkt haar verbaasd aan. Onze kleine meid begint al wat heksenstreken te vertonen. Maar helaas... Er komt echter geen beweging in de reiger. Aai kruipt achter het gordijn. Eéntweedrie tikt, met een korte snelle beweging, tegen het dier, en lacht....

"Hij is niet echt! Het is een opgezette vogel, hahaha, kom maar terug tevoorschijn schijtebroek."

Maar Aai ziet nog net hoe de 'valse' vogel een glinsterende knipoog naar hem toewerpt.

"Brrr"

koude rillingen glijden over zijn rug en hij blijft mooi op zijn veilige plekje staan. Eéntweedrie springt in het ronde bed.

"Wohohooo, dit bed blijft bewegen, het is een waterbed."

Ze gaat op haar rug liggen en deint mee op de golfjes. Achter haar blijft ondertussen de fijne waterval volop stromen.

Ze luistert naar de waterdruppels, kijkt naar de bontgekleurde vissen, lijkt op het zachte bed te zweven. Ze bewondert het wolkenpak dat op het plafond geschilderd is.

"Wat een mooie kamer, maar van al dat gedruppel moet ik hoog nodig gaan plassen! En mijn maag begint te draaien van dat woelige water. Het bed blijft maar bewegen."

Rond haar neus begint ze een beetje groen te kleuren.

"Beginnen de wolken boven mij nu ook te bewegen of is het gezichtsbedrog? Oh nee, hier kan ik onmogelijk blijven."

Aai haalt opgelucht adem wanneer de kleine heks, misselijk als een krab, uit bed waggelt en de volgende kamer opzoekt.